

7 Οκτωβρίου 2009

Αίσθησις Ζωής Αθανάτου (1)- Ομιλίες για τον Γέροντα Ιωσήφ τον Ησυχαστή από τον Καθηγουμένο της Ιεράς Μονής Βατοπαιδίου

[Βατοπαιδινός / Γέρ. Ιωσήφ Ησυχαστής](#)

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Με ιδιαίτερη συγκίνηση και χαρά δέχθηκα την πρόταση του αγαπητού μου αδελφού αρχιμανδρίτου Εφραίμ, Καθηγουμένου της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου Αγίου Όρους, να προλογίσω το καινούργιο βιβλίο-έκδοση της Ιεράς Μονής με τον

τίτλο: «Αίσθησις ζωής αθανάτου - Ομιλίες για τον Γέροντα Ιωσήφ τον Ησυχαστή».

Αν και αισθάνομαι βαθύτατα την ακαταλληλότητά μου να μιλώ για έναν σύγχρονο άγιο της Εκκλησίας μας, «της ερήμου πολίτην και εν σώματι άγγελον», τον αείμνηστο Γέροντα και πνευματικό γενάρχη και ημών των αναξίων, εν τούτοις δέχθηκα να πω δυο λόγια ως πρόλογο στο βιβλίο αυτό, όχι για να τιμήσω τον υπό του Θεού τετιμημένο μακάριο Γέροντα Ιωσήφ, αλλά για να λάβω από αυτόν ευλογία και Χάριν εντροφώντας στις εμβριθείς και ωφέλιμες μελέτες του Καθηγουμένου αρχιμανδρίτου Εφραίμ, που αποπνέουν εκ της ερήμου του Αθωνος το καθαρό άρωμα του Αγίου Πνεύματος.

Παρά το ότι αισθανόμαστε ξερά κλωνάρια, όμως καυχόμεθα για την ρίζα, όχι κοσμικά, αλλά μοναχικά, ελπίζοντας στις ευχές του μακαριστού παππού μας, «ου αναθεωρούντες την αναστροφήν» προσπαθούμε «μιμήσασθαι την πίστιν» (βλ. Εβρ. 13,7).

Η ζωή του οσιωτάτου Γέροντος, οι γλυκύτετοι λόγοι του, το ζωντανό σε μας παράδειγμα των μαθητών του και Γερόντων μας, αλλά και η παρουσία του με τις άγιες ευχές του, έθρεψαν και στήριξαν όχι μόνο εμάς αλλά τις χιλιάδες ήδη πνευματικά παιδιά του, που καθημερινά τον επικαλούνται και τον αγαπούν, και αγωνίζονται να τηρήσουν την διδασκαλία του και να μιμηθούν το άγιο παράδειγμά του. [\(περισσότερα...\)](#)